

מ"ת 808/09/22 - מחמוד ג'ברני (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 808-09-22 מדינת ישראל נ' גברני(עציר)
תיק חיצוני: 394968/2022

בפני **כבוד השופטת שושנה ליבוביץ**
מבקש **מחמוד ג'ברני (עציר)**
נגד **מדינת ישראל**
משיבה

החלטה

בקשה לעיון חוזר.

- נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); כניסה לישראל בניגוד לחוק, עבירה לפי סעיף 112(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, עבירה לפי סעיף 10(א)+סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; חבלה במזיד לרכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק; שינוי זהות של רכב או חלק מרכב, עבירה לפי סעיף 413ט' לחוק; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק; אי ציות לתמרור, עבירה לפי סעיף 22 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ונהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.
- לפי עובדות כתב האישום, המשיב עבר ברכב במעבר חוסאן מאזור יהודה ושומרון (להלן: האזור) לכיוון ישראל בשעה 1:00 אחר חצות, עם שני נוסעים נוספים, שאחד מהם אינו בעל היתר כניסה לישראל והאחר זהותו בלתי ידועה. המשיב, שהוא תושב האזור, מחזיק בהיתר המאפשר לו שהייה בישראל בין השעות 5:00 ל-19:00. כמו לא היה בידו רישיון נהיגה ישראלי. בטרם הגיע למחסום עצר את הרכב בצד הדרך, הסיר את לוחיות הזהויה הפלסטיניות של הרכב והחליפן בשתי לוחיות זיהוי שונות השייכים לרכבים ישראליים אחרים. בשעה 1:40 נסע המשיב סמוך למשטרת מטה יהודה ומשם המשיך לצומת לכיוון כביש 38 כשבאותה עת הרמזור לכיוון נסיעתו מורה אדום. בהגיעו לצומת אופן נסיעתו עוררה חשדם של שוטרים. לאחר שבדקו את מספר הרכב עלה שאין התאמה בין לוחית הרישום לסוג הרכב. המשיב התעלם מהוראת השוטרים לעצור בצד. הוא החל בנהיגה במטרה לחמוק מהם, אשר במהלכה ביצע פניית פרסה באור אדום, נכנס לכיכר במהירות גבוהה ומסוכנת, נסע במהירות אסורה, עקף כלי רכב משמאל ומימין תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף מבלי שיש לו שדה ראייה ביחס לנוסעים בנתיב הנגדי ואף נסע בנתיב הנסיעה הנגדי במהירות גבוהה.

על מנת לעצור את המשיב הוקם מחסום משטרי סמוך לכניסה למושב נס הרים באמצעות העמדת ניידת באלכסון עם

אורות מרצדים. המשיב שהבחין בכלי הרכב עומדים, בלם בפתאומיות אך לאחר שהבחין בשוטר האיץ את מהירות נסיעתו לכיוון שולי הכביש תוך שהוא עוקף את הרכבים שעומדים כך שנסע ביניהם לתעלה שבצד הכביש וגרם להם סיכון. כאשר הבחין שאין לו דרך מילוט, לא הספיק לבלום וכתוצאה מכך ניגח את הניידת בעוצמה וגרם נזק למגן האחורי הימני. המתנדבת שהייתה בתוך הניידת קיבלה מכה חזקה. בשלב זה הגיע ניידת נוספת, חסמה את הרכב מאחור והמשיב נעצר.

3. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.
 4. בדיון שהתקיים בבקשה למעצר עד תום ההליכים חלק המשיב על קיומן של ראיות לכאורה. נטען כי כתב האישום מגלה קשיים רבים אשר מתייחסים כמעט לכל אחד מסעיפיו. עוד נטען כי יש מקום להורות על שחרורו של המשיב בתנאים.
 5. בהחלטה מיום 22.9.22 נקבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחות המיוחס למבקש. כמו כן קיימות עילות מעצר של מסוכנות, נוכח נסיבות הלכאוריות של ביצוע העבירות, במהלך בריחה משוטרים תוך סיכון משמעותי למשתמשים בדרך וכן, קיימת עילת מעצר של חשש להימלטות מאימת הדין בשים לב למקום מגוריו של המבקש. עוד נקבע כי בנסיבות העניין אין מקום להורות על שחרורו לאזור ולהבטיח את ההתייצבות לדיון בהפקדה כספית ובערובות כספיות על ידי ערבים שהם אזרחי ישראל (החלטה מיום 22.9.22).
 6. ערר שהוגש על ההחלטה נמחק (בש"פ 7655/22 ג'יריני נ' מדינת ישראל (17.11.2022)).
 7. בבקשה לעיון חוזר נטען בעיקר לעניין כרסום בראיות. עוד נטען כי יש מקום להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר "הרמטית וראויה".
 8. בדיון בבקשה לעיון חוזר חזר בו בא כוח המבקש מטענותיו לגבי כרסום בחומר הראיות והתמקד בטענה לחלופי הזמן ולחובה לבחון חלופות מעצר שפגיעתן בחירותו של מבקש פחותה. נטען כי המבקש עצור מעל לשלושה חודשים מאחורי סורג ובריח וחלופי הזמן מאז מעצרו מצדיק לשקול את שחרורו בתנאים. הוצע כחלופת מעצר את שחרורו למעצר בית במזרח העיר תוך פיקוח הדוק של מפקחים ישראלים ומתן ערבויות מתאימות. לחלופין הוצע לשחררו לביתו תוך קביעת תנאי ערובה גבוהים. נטען כי אביו של המבקש מתאים לשמש כפקח. מדובר באיש עסקים מכובד, בעל היתר כניסה לישראל, שמנהל עסקים בארץ ואין להניח כי יסכן את עסקיו ואת שמו הטוב.
 9. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, אין בחלופי הזמן כדי לשנות את נקודת האיזון. אף אם היה המבקש תושב ישראל, הייתה מתנגדת לבחינת חלופת מעצר בנסיבות המקרה הנדון. בוודאי שכך כאשר לעילת המסוכנות מצטרף החשש של הימלטות מאימת הדין ושיבוש.
 10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, מסקנתי היא כי דין הבקשה להידחות.
- כידוע, נאשם רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר על החלטה הנוגעת למעצרו, רק כאשר: "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (ראו: סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה

- (מעצרים), התשנ"ו-1996). כפי שנקבע לא אחת, הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כהגדרתו בסעיף 52(א) לחוק מבוססת על נסיבות העניין הקונקרטי והיא נעוצה באיזון שבין זכויות הנאשם לבין האינטרס הציבורי. במסגרת איזון זה יש להביא בחשבון, לצד חלוף הזמן, גם את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות (ראו לדוגמא בש"פ 5060/22 הייב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (8.8.2022), ואסמכתאות שם). בנסיבות העניין, כפי שתוארו לעיל, איני סבורה כי שלושה חודשים מהווים "זמן ניכר" שמצדיק עיון מחדש בתנאי המעצר. אכן, המבקש נעדר עבר פלילי. עם זאת, לאור הסכנה שנשקפת מהמעשים הלכאוריים שבוצעו על ידו, כמפורט בכתב האישום, איני סבורה כי די בבלוף כשלושה חודשים על מנת לשנות את נקודת האיזון במידה כזו שיש מקום את שקילת שחרורו בתנאים. אף לא השתנה דבר לעניין החשש מפני הימלטות מאימת הדין.

11. מעבר לאמור, לא השתכנעתי כי לעת הזו יש מקום לאשר את חלופת המעצר המוצעות. אכן, הלכה מושרשת לגבי היתכנותה של חלופת מעצר של תושב האזור, היא ש"גם בדיון בעניינם של נאשמים תושבי האזור מונחים על כפות המאזניים אותם ערכים וזכויות - חירות הנאשם המוחזק כחף מזה, והצורך להגן על שלום הציבור ובטחונו ולהבטיח הליכי משפט תקינים מזה... עת שבוחן בית המשפט האם לעצור אדם עד תום ההליכים או לשחררו ממעצר, ולו בתנאים מגבילים, נדרש הוא, כאמור, לנתונים הרלוונטיים לאותו מקרה ואין הוא יכול לעמוס על כתפי הנאשם הערכות כלליות ואקסיומות הנובעות מהיותו תושב האזור" (בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (4.11.13), להלן: עניין קונדוס; (בש"פ 10418/08 טאלאלקה נ' מדינת ישראל (15.12.2008); בש"פ 873/14 קנדיל נ' מדינת ישראל (10.2.2014)).

ברם לגבי חלופת מעצר בישראל, מתעורר קושי שכן משמעותה היא מתן היתר לשהות בישראל למי שאינו מורשה לשבת בה. בהקשר דומה נקבע כי "מתן האפשרות לחלופת מעצר בשטח ישראל צריך להיעשות במקרים נדירים ויוצאי דופן, כאשר בית המשפט השתכנע כי קיימת לכאורה מניעה ממשית להחזיר את הנאשם לשטח הרשות הפלסטינית וכאשר באפשרותו להעמיד חלופה ראויה שתבטיח פיקוח הדוק" (עניין קונדוס, בפסקה 15; בש"פ 743/15 פלוני נ' מדינת ישראל (22.2.2015); בש"פ 3797/15 פלוני נ' מדינת ישראל (11.6.2015). לנסיבות מיוחדות וחריגות שבהן הוחזר הדין לבית המשפט המחוזי על מנת לשקול שחרור של תושב שטחים לחלופת מעצר בישראל ראו: בש"פ 743/15 פלוני נ' מדינת ישראל (18.2.2015)). על פני הדברים, אין המקרה דנן נכלל באותם מקרים חריגים ונדירים בהם ראוי לשקול את שחרורו של תושב האזור למעצר בית בשטח ישראל.

אשר לחלופת מעצר באזור. נקבע כי האפשרות של הימלטות מן הדין היא שיקול בעל משקל אולם אין היא עומדת לבדה ואינה יכולה, כשלעצמה, להכריע את שאלת השחרור לחלופת מעצר. בעניין זה יש לשקול, בין היתר, את העבירות המיוחסות לנאשם, אם מיוחסת לו עבירה בגין עצם הכניסה לישראל שלא כדין או מיוחסות לו גם עבירות נלוות. שיקול דומיננטי נוסף הוא עברו הפלילי של הנאשם ויש מקום להבחין בין מי שעברו נקי לנאשם בעל עבר פלילי. כאשר מי שאין לחובתו עבר פלילי מכביד וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהיה בלתי חוקית בישראל, ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור ולהבטיח את ההתייבבות לדיון בהפקדה כספית ובערובות כספיות מהותיות על ידי ערבים שהם אזרחי ישראל. כמפורט לעיל, בעניינו, המשיב אינו בעל עבר פלילי, אולם הוא מואשם בעבירות נוספות, בנפרד ובמנותק מעצם הכניסה הלא חוקית לישראל. לפיכך אין זה מקרה קלאסי להורות על שחרורו בתנאים של הפקדה כספית וערבויות.

21. בהמשך לכל האמור לעיל, לעת הזו הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים (בהסכמתם).

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ג, 04 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.